

ἐπὶ τῆς γῆς παράξενα πολλοὶ πταινοὶ ἔσκασαν λαλοῦντες, χωρὶς νὰ δυνήθωσιν οἱ πτωχοὶ νὰ φέρωσι τὴν πτωχίαν· ἄλλοι ἔπαθον ὑπερημανούς, ἕνεκα νοσήματος, τὸ ὁποῖον τόσον καλῶς περιγράφει ὁ ἰατρός Εὐγένιος Σὺνς ἐπὶ τοῦ Φερνάνδου τοῦ συμβολαιογράφου, διδοῦς τὸ παράγγελμα, «λάγνος μὴ ἔσο!»· πολλοὶ σύζυγοι πτωχοί, μεθ' ὅλην τὴν καλὴν των διαθέσιν, ἤκουσαν πολλάκις παρὰ τῶν πεφλημένων συζύγων των, ὅτι αἱ δὲν τὰς ἡγάπων ὡς πρότερον· πολλὰ τέλος ἀγαθαὶ μητέρες ἀσπνίζουσαι τὰ τέκνα των, εἶρον αὐτὰ πρόθυμα ν' ἀφήσωσι τὴν κλινὴν.

Ἦτο νῦξ τῶν παραδόξων ἡ νῦξ ἐκείνη, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς καὶ ὧν τὸ παραδοξότατον, ὅτι ὁ θεὸς Ζεὺς ἀπεφάσισε νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν κόσμον καὶ γεννήσῃ διὰ τῆς γυναικὸς Ἀλκμήνης τὸν υἱὸν τοῦ σωτήρα τοῦ εὐεργέτου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους Προμηθεύς...

Πολλὰ δὲ τὰ παράξενα καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ. Τὸ ἔσπνητῆρι τῆς Ἥους καὶ τῶν ἑρῶν ἐσήμανεν ἡγέρθησαν ἐκείνη μὲν, ὅπως ἀνοίξῃ τὰς πύλας, δι' ὧν ἐμελλε νὰ ἐξέλθῃ κατὰ τὸ συνέθεσ ὁ Ἥλιος· αὐταὶ δὲ, ὅπως ζευξῶσι τοὺς Φαιθοντοκτόνους ἵππους εἰς τὸ ἄρμα του· ὁ Ἥλιος ἐνδυθεὶς κατέλθῃ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ὀλυμπίου μεγάρου καὶ ἐβάδιζεν ἄνω καὶ κάτω ἀναμένων... ἀλλ' ἡ Νύξ δὲν ἐφαίνετο ἐπανερχομένη εἰς τὰ δώματα τῆς.

Ἄλλο ἔσπνητῆρι ἐσήμανεν εἰς τοὺς θαλάμους τῆς Ἀφροδίτης καὶ ὁ Ἄρης σπεύδων περιβάλλετο τὴν πανοπλίαν του, μὴ καταλάβῃ αὐτὸν ὁ Ἥφαιστος ἐπανερχόμενος ἀπὸ τῶν ἐργαστηρίων του καὶ κατηγορήσῃ ἐπὶ ἀπιστίᾳ τὴν σεμνὴν Κύπριδα.

Ὁ Ἥφαιστος ἐθαρόνθη σφυρηλατῶν κεραυνούς, εἶγε σφυρηλατήσῃ τὴν νύκτα ἐκείνην ὠδὲκάδα ὅλην πλὴν τοῦ συνήθου, καὶ ἀφείξῃ τὰ καταχθόνια τῆς Αἴτης ἐπανήλθεν εἰς τὰ οὐράνια δώματα.

Ὁ Ἥλιος ἐβάδιζεν ἄνω καὶ κάτω ἐν τῇ αὐλῇ ἀδημονῶν μὴ ἢ συνάδελφός του Νύξ ἔπαθε πάθημα Φαιθοντος, ὅτε τριζυμον θύρας ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν του. Ἦτο ἡ θύρα τοῦ μεγάρου τῆς Ἀφροδίτης, μητρός του Ἑριῶτος καὶ συνεύνου τοῦ Ἥφαιστου, καὶ ἐπρόβαλεν ἡ κεφαλὴ τοῦ βασιβοζούκου Ἄρεως, ἐρευνῶντος ἐταστικῶ τῷ βλέμματι τὰ περίξ· ὅτε εἶδεν, ὅτι ὁ περιδιαβάζων ἦν ὁ ἐκηθόλος Ἀπόλλων ὁ πολλὰ καὶ τὰ κρύφια εἰδώς, προέβη θαρραλέως· ἀλλὰ μῶλις εἶχε προεχθάλει τὸν δεξιὸν πόδα εἰς τὴν πρώτην βαθμίδα τῆς μαρμαρινῆς κλίμακος, ἡ αὐλεὶος θύρα ἐστράφη ἐπὶ τῶν στροφίγγων τῆς καὶ ἐπερᾶν ὑπὸ τὴν λάμπην τοῦ εὐσφόρου ἢ ζοφερὰ μορφή του Ἥφαιστου...

Δὲν ἦτο πλὴν καρὸς ὑποχωρήσεως ὁ Ἄρης ἐν τῷ θράσει του κατέλθεν ἀδιάφορος τὴν κλίμακα· ὁ Ἥφαιστος εἰσήλθε καὶ αὐτὸς ὑποκρινόμενος τὸν ἀδιάφορον

ἀλλ' ἐπὶ τῶν χειλέων του Ἥλιος ἐπήνθει μειδίωμα εἰρωνικὸν εὐχομένου αὐτῷ τὴν καλὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ στήθει του ἐξερράγη Αἶνα πυρίνη ὡς ἡ τοῦ ἐργουσταίου του, καὶ ὁ Ἥφαιστος συνέλαβε τὸ σχέδιον τῶν ἀοράτων παγίδων, εἰς αἷς ἐμελλον νὰ ἐμπέσωσιν ὁ Ἄρης καὶ ἡ Ἀφροδίτη...

Τὴν νύκτα ἐκείνην δύο ἐλήφθησαν μεγάλα ἀποφάσεις, ἡ τῆς γεννήσεως τοῦ σωτήρος Ἡρακλέους, δι' οὗ ἐσώθη τῆς ἀτιμίου τιμωρίας ὁ θεὸς Προμηθεύς, καὶ ἡ τῆς κατασκευῆς τῶν ἀοράτων παγίδων, δι' ὧν ἐβουθίσθη εἰς τὴν ἀτιμίαν ἕτερος θεός... ἡ μυθολογία δὲν διευκρινίζει σαφῶς τίς ὁ Ἥφαιστος ἢ ὁ Ἄρης; Ὁ

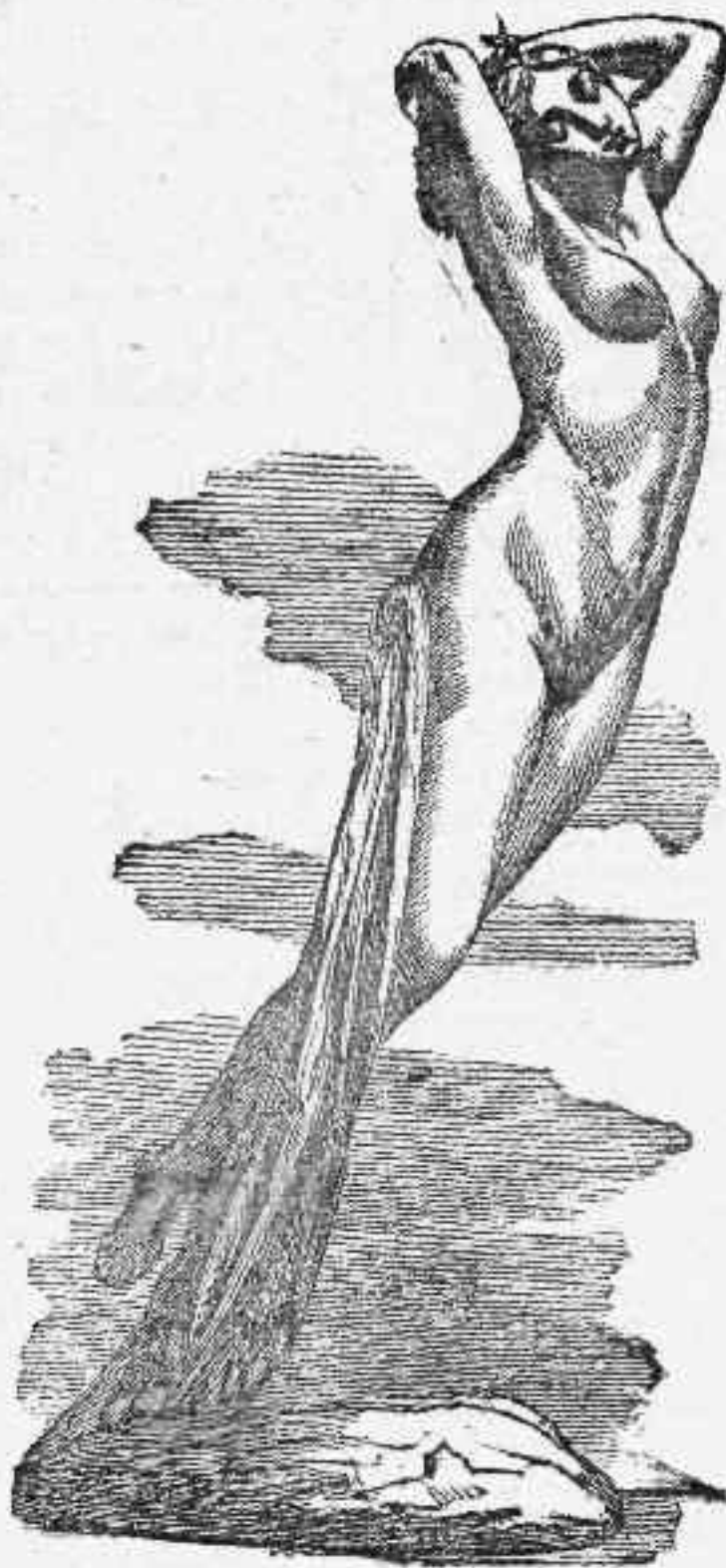
Ἥφαιστος εἶναι βέβαιον, ὅτι δὲν διευζεύχθη τὴν Ἀφροδίτην καὶ ἐκ διαλόγων τοῦ Λουκιανου γίνεται δῆλον, ὅτι πολλοὶ θεοὶ κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ σύλληψιν πύχοντο νὰ ἦσαν εἰς τοῦ Ἄρεως τὴν θέσιν...

Πρὸς τὴν Νύκτα ἐπανερχομένην εἶπεν ἡ Ἥως μετὰ πονηροῦ μειδιάματος «πολύ ἤρησες ἀπόψε!» ἀλλ' ἡ Νύξ ἐχέμυθος οὐδὲν ἀπεκρίνατο...

Ἦτο ἵως ἡ νύξ τῆς ὀγδόης πρὸς τὴν ἐνάτην Δεκεμβρίου, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἀνδὲν ἦτο, ἦτο πάντοτε βεβαίως νύξ χειμερινή.

(Ἐκ τῶν τοῦ Anichs)

Ε. Σχινᾶς.

ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

τοῦ ἔτους 1879

ὑπο

ΕΙΡΗΧΑΙΟΥ ΑΓΓΕΙΟΥ

Ἐν παντὶ τῷ φιλοβιβλίῳ καὶ φιλαναγνώστη κόσμῳ βιβλίον, οἷον τὸ Ἀττικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ ἡμετέρου κ. Εἰρη. Ἀσωπίου, ἀριθμοῦν βίον δέκα καὶ τριῶν ἑτῶν, ἀπολαῶν ὑπολήψεως καὶ δικαίας ἐκτιμήσεως, τὸ μόνον ἵως, ὑπερκαταρθῶ νὰ περιλαμβάνῃ ὕλην ἀρεστὴν εἰς πάσης τάξεως καὶ διαθέσεως ἀνθρώπου, οὐδε-

μίαν θὰ εἶχεν ἀνάγκην συστάσεως καὶ μακρῆς βιβλιογραφίας, ἥρκει μόνον ἀπλὴ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἀγγελία, ὅπως οἱ ἀγορασταὶ προσέλθωσι κατὰ ἑκατοντάδας εἰς τὰ πωλοῦντα αὐτὸ βιβλιοπωλεῖα.

Ἐν Ἑλλάδι ὅμως ἄλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα. Πρέπει, ὅπως κατορθωθῇ ἡ κατανώλιωσις βιβλίου τινος, ἔστι καὶ τὸ ἀριστον εἰς τὸ εἶδος του, νὰ μετέλθῃ τις ἀπειρα μέσα, νὰ ἐκδώσῃ ἀγγελίας, νὰ ἐνοχλήσῃ τοὺς φίλους του πάντας, νὰ κοπιᾶσῃ, νὰ ἰδρώσῃ, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, ὅπως ἐ-